

indskrænke mig til at henvise til, hvad jeg havde Lejlighed til at sige oppe i det andet Ting, da et lille Lovforslag om en Forandring i § 11 i Loven af 14. April 1865 om private Vejenes Vedligeholdelse var til Behandling. Jeg benyttede da Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at det var mig bekendt dels af personlige Erfaringer, dels ved Henvendelser til Ministeriet, siden jeg har haft den Ære at tiltræde Embedet som Minister for offentlige Arbejder, at der er ret stærke Ønsker omkring i Landet om at faa forskellige Ændringer i Forholdet mellem de private Veje og Kommunerne, og at disse Forhold var Genstand for Ministeriets Overvejelse, men at det er en Selvfølge, at der ikke i saa Henseende kan foretages noget fra Ministeriets Side, inden der har været Lejlighed til navnlig for Amtsrådene, men for den Sags Skyld antagelig ogsaa for Sognekommunerne ved de Foræninger af kommunale Bestyrelser, havde jeg tænkt mig, som findes i alle Amter, baade at drøfte Sagen og overfor Ministeriet at udtale, hvorledes man kan tænke sig, at man kan komme ud over de Vanskeligheder, som jeg erkender ligge i, at en hel Del private Veje Tid efter anden have faaet en saa offentlig Karakter, at det i Virkeligheden med Rette kan siges, at det offentlige ogsaa burde overtage Vedligeholdelsen af dem, uden at det efter de gældende Lovbestemmelser næsten er muligt at finde noget Middel til — jeg vil ikke sige paatvinge Kommunerne dem men — at faa Kommunerne til at erkende, at de paagældende Veje have en saadan Karakter, at det offentlige i Virkeligheden burde paatage sig Vedligeholdelsen af dem. Jeg har paa den Foranledning, der er givet, ikke villet undlade at fremkomme med disse Oplysninger, idet jeg i øvrigt gaar ud fra, at saavel det ærede Medlem som andre ærede Medlemmer, der maatte interessere sig for Sagen, med mig ere enige i, at det kræver en Forhandling med de paagældende interesserede. Det vilde ikke være rigtigt, om Ministeriet for offentlige Arbejder i saa Henseende traf en Bestemmelse uden i Forvejen at give Kommunalbestyrelserne Lejlighed til at udtale sig.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsprøveanstalten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3955 ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Sigurd Berg: Det foreliggende Lovforslags Hensigt er at lade Staten overtage Statsprøveanstalten, en Anstalt, som hjælper det offentlige og private til at faa gode Materialier og til at støtte Industrien i saa Henseende ved Undersøgelser og Prøver. Denne Anstalt har gjort fortrinlig Nytte, og den har i Virkeligheden utvivlsomt sparet baade det offentlige og de private for mange Penge. Der er sikkert mange ærede Medlemmer, som ikke ere nærmere bekendte med denne Anstalt, der have undret sig over, at der her kommer Forslag om at lade Staten overtage Statsprøveanstalten. Den Omstændighed, at denne Anstalt har heddet Statsprøveanstalten, har utvivlsomt i væsentlig Grad bidraget til at fæstne den Opfattelse, at Staten alt nu drev denne Virksomhed. Det er imidlertid ikke Tilfældet; den har været drevet som privat, om end med Statsstøtte, og naar Staten har fundet sig i, at Anstalten hed Statsprøveanstalten, var det, fordi den udmærkede Ledelse, som denne Anstalt har været Genstand for, i Virkeligheden var betryggende for Staten, og fordi det da var naturligt, at Staten gav sit Minde til, at denne Anstalt ved at bruge dette Navn fik en lignende ydre Autoritet som lignende Anstalter i andre Lande — i andre Lande er det gennemgaaende Staten, der driver saadanne Anstalter —, og det var saa meget mere naturligt, som denne Statsprøveanstalt, der altsaa i Virkeligheden ikke var Statens, maatte konkurrere med andre Prøveanstalter, der var statsledede.

Denne Anstalt er oprettet for 12 Aar Aar siden og har i de forløbne Aar været drevet af Dansk Ingeniørforening med nogen Støtte af Staten, i Aar med en Støtte paa 6,500 Kr. Men i Aarenes Løb har Driften medført et Underskud, der i alt er løbet op til en 11—12,000 Kr. Hvis dette nu var den eneste Grund til, at Dansk Ingeniørforening ikke længere vilde fortsætte Arbejdet, kunde man mene, at det saa var rimeligere, at Staten gik til at sætte Tilskuddet op fra de 6,500 Kr. og i øvrigt fortsatte som nu. Og jeg er ikke blind for, at der kan anføres adskil-